

๒๒

ทิ้งชั้น ๕

หมดกระหาย หมดร้อน หมดกระวนกระวาย ไป
นิพพานได้ ให้ทิ้งชั้น ๕ เสีย ทิ้งชั้น ๕ เสียได้แล้ว ได้ชื่อว่า
ถอนตัณหาทิ้งรากได้ นี่เป็นตัณห์สำคัญ ให้รู้จักหลักดังนี้

เราจำเป็นอยู่แล้วจะต้องวางต้องทิ้งชั้น ๕ นี่ถึงไม่ทิ้ง
เราก็ต้องทิ้ง ใครละจะไม่ทิ้งได้ ถ้าไม่ทิ้งแก่เข้า แก่เข้า ถึง
เวลาก็ตายจะเอาไปได้หรือชั้น ๕ นะ

คนเดียวก็เอาไปไม่ได้ หมดทั้งสากลโลก ชั้น ๕ ของ
ตัวเอาไปไม่ได้ ชั้น ๕ ของสามีภรรยาคนละ เอาไปไม่ได้ แต่
ของตัวเอาไปไม่ได้แล้ว นี่จะเอาของคนอื่นไปอย่างไรละ เอา
ของลูกไปบ้างไม่ได้หรือ ไม่ได้ แต่ของตัวก็ยังเอาไปไม่ได้ จะ
เอาของลูกไปอย่างไร พี่น้องวงวานว่นเครือ จะเอาไปบ้างไม่
ได้หรือ เอาไปไม่ได้

ต่างคนต่างมา ต่างคนต่างไป

ต่างคนต่างตาย ต่างคนต่างเกิด

ตาย ตายคนเดียว

เกิด เกิดคนเดียว

เราอยู่คนเดียววันนี้ะ ไม่ได้อยู่หลายคนนะ

อยู่ก็คนก็ช่าง ตายไปด้วยกันไม่ได้

เกิดคนเดียว ตายคนเดียวทั้งนั้น

ก็แฝดกันมาไม่ใช่ด้วยกันดอกหรือ? จะแฝดหรือจะติดกันอย่างไรก็ตามเถอะ คนละจิตคนละใจทั้งนั้น ต่างคนต่างมาต่างคนต่างไป ต่างคนต่างตาย ต่างคนต่างเกิด

เมื่อรู้ชัดดังนี้ วิธีจะละชั้น ๕ ถอดชั้น ๕ ทิ้ง วิธีจะถอดสละชั้น ๕ วางชั้น ๕ นั้น ต้องเป็นผู้ตั้งอยู่ในสังวรภาทที่จะตั้งอยู่ในสังวรภาทได้ ต้องอาศัยมีความรู้ ความเห็นแบบกาย

เห็นแบบกายอย่างไร? รู้เห็นแบบกาย ความยินดีในรูปในอารมณ์นั้นๆ ต้องปล่อยวาง ต้องละต้องทิ้งความยินดี ในอารมณ์นั้นๆ

ถ้ายังยึดความยินดีในอารมณ์อยู่ปล่อยชั้น ๕ ไม่ได้

ภาวสุตตคาถา

๒๙ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๖